

Український КЛИЧ

No. 3 (21) Vol II.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

25th January, 1948

ЧИСЛО 3. (21) РІК II.

Лондон, 25. січня, 1948

Ціна 6d. Price

600.000 БІЖЕНЦІВ ПІД ОПІКОЮ ІРО

Підготовна Комісія ІРО перевела статистику біженців, яка охоплює 600.622 осіб, з того 333.678 муштин і 266.944 жінок. Вони перебувають в таборах в Німеччині Австрії, Італії та на Близьким Сході. 87 відсотків біженців має понад 45 років і всі вони здібні до праці. Найбільше число біженців перебуває на терені Німеччини де є 520.462 осіб. В справозданні за 1947 р. ІРО. подас що в мин. році з американської і англійської зон в Німеччині, виїхало 176.918 біженців, з них 32.105 виїхало до Англії, а 11.753 до США.

АРАБИ І ЖИДИ ЗБРОЯТЬСЯ

Жида і Араби провадять горячкове узброєння своїх в ддлів і боївок. Жида дорогою літації щойно закупили в британських військових властей 20 літаків та кілька тисяч тон кільчастого дроту. В Америці повстав спеціальний комітет для узброєння жидів. Крім того як жида так і араби дістають поважну скількість зброї німецької, англійської і російської яку «пачкують» через Єгипет. Таким чином араби отримали навіть тяжку артилерію і пару нім. «тигрів» які покищо укривають. Около 5.000 боевики перейшло із сусідних арабських країн до Палестини на скріплення протижидівських акцій.

БОРІТЬБА В МАНДЖУРІЇ

Боротба між урядовими військами а комуністичними напружується. комуністичні війська ведуть посилені боеві акції, які змусили уряд евакуувати Макден. Загрожені комуністами також Кірінов і Чанг-Чунг, себто найбільші міста в Манчжурії. Уряд висилає підкріплення на фронт.

ВИЛОВЛЮЮТЬ НЕЛЕГАЛЬНИХ ЕМІГРАНТІВ

Канадійська поліція розпочала широко закряну акцію в пошукуванні за нелегалними біженцями які в невластивий спосіб дістаються до Канади. Є ними в більшості жида які при помочі зфальшованих британських паспортів виїжджають до Канади.

ВИРІВНЮЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

МОСКВА ПОСИЛІВ АКЦІЮ ПРОТИ ПЛАНУ МАРШАЛА

Совети ведуть завзяту акцію проти плану Маршала стараючись за всяку ціну за винятком війни, щоб не допустити до його реалізації. Преса й радіо наповняються політичними комсментарями, які остро осуджують політику Америки, В. Британії і Франції, які «намагаються» створити протисовєтський бльоку, що хоче позбавити суверенности «демократичних народів».

В своїм коментарі советський проулціст Ермашов, говорить що «американські імперал.сти посусулись так далеко, що не скривають своїх дійсних цілей, і хочуть в заману за поміч Маршала, отримати військові бази, звідки моглиб провадити реакційну політику, звернену проти советської республіки».

Наводить він промову, визначного і заслуженого до радника Амер. Департаменту

НАПРУЖЕННЯ НА БАЛКАНАХ ЗРОСТАЄ

Балканська Комісія ОН, оголосила справоздання підтверджуючи що, Альбанія уділяє активної помочі грецьким комуністичним партизанам.

Тимчасом югославський амбасадор в Анкарі Сіміч заявив коресподентам що; «дальша поміч США для Греції малаби найповажніші консеквенції». На запит, чи означалоб це війну — представник Тита відповів — «Так, але відповідальність за неї не поносилаб Югославія».

В своїй промові до 200 000 го тлуму в Софії, Димітров висмівав «капіталістичний захід» де «панують страйки внутрішні тертя, безробіття і нужда».

Рівнож советські балканський оборонний БЛЮК?

Перед кількома днями В. Британія підписала трактат з Іраком. Міг. Бевін заповів що цей союз є тільки початком цілого ряду інших трактатів з арабськими країнами.

Та заява викликала багато коментарів на тому опрацьованні В. Британією плану оборони Близького Сходу.

КОМУНІСТИЧНІ РЯДИ В часі війни, коли британська опінія уважала советську Росію за найкращого союзника, комуністична партія в В. Британії значно посилювалася новими кандидатами, так що під кінець війни вона начислювала 60.000 членів. Але коли розвиток політичних подій став виявляти дійсне обличчя комуністичної Росії, і комуністів стали

АМЕРИКАНСЬКІ ОФЦЕРИ В ГРЕЦІЇ

З Вашингтону до Атен, прибула група американських офіцерів, які будуть розподілені між грецькі військові станиці. Крім функцій зв'язку, вони будуть сповняли також функції дорадників технічних і стратегічних в штабах великих грецьких військових згруповань. Грецький уряд оголосив що на теренах занятих комуністичними партизанами, комуністи переводять примусову мобілізацію муштин. Рекрутів висилають до Югославії на перевишкіл. В останніх днях червоної партизани в околицях Коніци не проявляли оживлених акцій. На полудневій грецько-югославській пограниччю на югославській стороні відбувається оживлений рух військових поїздів, і грецький уряд твердить що вони доставляють для партизанів Маркоса зброю і інші потрібні матеріали.

План Маршала має на меті на думку Ермашова, «роздмухати воєнну психозу» чого саме бажають собі «американські капіталісти». Тільки справжня демократична советська Росія є єдиною великою державою яка хоче і може забезпечити суверенність і мир всім «демократичним народам».

Як знаємо советська пропаганда не розбирає в пропагандивних засобах, лобюючи свого противника, для нас це краще, світ пізнає скорше, хто є головним «агресором» і хто загрожує світовому мирові?

БАЛКАНАХ ЗРОСТАЄ

ські попутчики з натиском домагаються щоб Америка не мішалася до внутрішньої грецької війни. «Чого шукає Америка на Балканах — кричать слуги Кремля — чого баламутить спокій і викликає війну»... Але зараз дають і відповідь що; «балканські демократичні народи не підуть на службу західним імперіялістам» і перешлюже «справжня советська демократія».

Розвиток подій на Балканах, починає таки на добро непокоїти західну опінію, а особливо викликає неспокій назриваюча можливість визнання сателітами Росії «уряду Маркоса», цей крок змусив західні держави до далекоїдучих політичних потягень.

План цей є уложений в порозумінні з Американським Державним Департаментом.

Коресподент льондонського «Ді Піпл» пише що, в обличчі розбудови советського військового бльоку на Балканах, міг. Бевін постановив створити новий бльоку «забезпечення» на Близьким Сході.

У В. БРИТАНІЇ РІДШАЮТЬ

уважати як чужу агентуру, а врешті коли засновано комінформ, то число членів комуністичної партії стало сильно спадати, Утеча з комуністичних рядів стала майже масовою, так що під кінець 1947 р. комуністична партія мала тільки 38.600 членів. В північній Ірландії число комуністичної партії зменшилось до 500 членів.

ГАНДІ ПЕРЕРВАВ ГОЛОДІВКУ

По отриманні запевнення від гіндусів і мuzuлманів, що вони заперестануть внутрішню боротьбу, Ганді по 121 год. голодівці знов перервав голодівку. Цим разом Ганді був сильно ослаблений так що лікарі побоювались о його життя. В часі його прилюдних молитовних мольоб, недалеко місця, де він молився вибухла бомба, яка однак не спричинила нікому ніяких ушкоджень—під вибух бомби Ганді не перервав молитви. По ревізії яку в тій справі перепроварила поліція, арештовано молодого мушчину в якого знайдено ще одну власного виробу бомбу.

ГОЛОД В БРИТІЙСЬКІЙ ЗОНІ НІМЕЧЧИНИ

Від кількох днів в британській зоні Німеччини, проявляються протести німецьких робітників проти невистарчаючих рацій прохарчовання. З цих самих причин подекуди (Ругра, Гамбург) вибухають страйки. Брак харчів відчуваний не тільки на картки, але забракло їх навіть на вільних ринках. Тяжку харчеву ситуацію комуністи використовують як засіб до пропаганди, та ворожо настроюють німецьке населення до англійських окупаційних властей.

Читайте і передплачуйте «УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ»!

Великі Дні

22 січня 1918 р... На руїнах царської Росії воскресла Вільна Українська Держава. В Золотоверхій Столиці — Києві, Укр. Цент. Рада проголосила так довго прагнений і очікуваний IV Універсал, голосила світові що: „Віднині Укр. Народня Республіка стала самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу“.

А в рік пізніше, 22 січня 1919 року, на Софійській площі могутньо хвилює під звуки дзвонів Софії, могутньо неслись слова Акту Злуки: „Однині воєдино зливаються відірвані одна від одної частини єдиної України — Західня Укр. Народня Республіка і Надніпрянська Україна“.

„Здійснилися віковічні мрії,

якими жили і за які вмирали кращі сини України. Однині єдина Незалежна Укр. Народня Республіка... Однині нарід Український визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати дружніми зусиллями всіх своїх синів, будувати нероздільну Самостійну Державу Українську на благо і щастя всього її трудового люду“.

В огні Революції творилась Самостійна Українська Держава, в кровавому змагу з ордами півночі, проголошено Акт Злуки всіх укр. Земель, на трупах й крові героїв Визвольних Змагань вистав Непоборний Дух Української Нації, який покликав нас сучасне покоління довершити перемогою День грядучого нового

22 січня.

Зіч. Аль.

ЗМІСТ НАШОЇ БОРОТЬБИ

Революційно — Визвольна боротьба України, яку ведуть збройні сили УПА та весь народ, є за визволення з тоталітарного ярма не тільки України, але і всіх поневолених Москвою народів. Ця боротьба ведеться в Ім'я найвишого Ідеалу людства: „Свобода народам і людині“, на ґрунті якого повстануть самостійні національні держави всіх народів. В сучасному нашому життю, ми досить часто вживаємо цих святих слів як: свобода народам, свобода людині“, відчуваємо інстинктивно справедливість їхнього змісту, але не всі уявляємо собі їх дійсний конкретний зміст і суть. Людина ніколи не була і не може бути одиницею тільки сама в собі. Вона є органічний складник всієї громади, народньої спільноти, вона є складником родини одночасно являється і складником нації. Нації існують вічно і це є істина незаперечна. Інстинкт самозбереження національного життя, є і інстинктом самозбереження життя людини. В зв'язку з цим кожна людина намагається своє місце та становище лише в нації, а через націю — в загальному людстві світу. Нація існує як вічний проміжний фактор і вона може змінювати свої форми лише в часі і просторі. Скількоб марксисти не твердили, та науково не обґрунтовували правдивість своєї теорії відмирання нації через „інтернаціоналізм“ — це абсолютно безпідставно і не витримус ніякої критики. Для тверезо і логічно думачих людей, а особливо для тих, які довгі роки жили під більшовиками і власною шкурою „пріймали“ участь в творенні „інтер-

нації“ є зрозумілими большевицькі методи, які під плащиком „інтернації“, творили нову советську націю, або тип „советського человека“. А по війні вони вже відверто проповідують, на утіху російських виликдержавних шовіністів, про „руську велику націю“ та „російський патріотизм“. Цей патріотизм большевин розповсюджують на всі поневолені ними народи, які в дійсності являють з себе тихже самих німецьких „унтерменшів“. Такими унтерменшами в советській дійсності в першу чергу є свободолюбний український нарід, якому весь час „старший брат, руський нарід“ протягає свою загарницьку „братню руку“.

Український нарід так само як і все людство прагне до абсолютного ідеалу свободи і справедливості, бо це є законне признание кожної нації зокрема і належить вічно та природнім акостей кожної людини внутрі нації. Нація не може жити власним національним життям, коли не матиме власної національної держави, бо така нація знаходиться в поневоленні інших, панучих над нею, націй. Національна свобода і справедливість людей, як нації не може виявлятися в спосіб „інтернаціональний“. Нація і людина можуть бути цілком вільними тільки тоді, коли вони займають своє місце, як рівні серед рівних, бо справедливі відносини базуються лише на рівності, а така рівність досягається лише коли існує суверенність всіх націй. Рівність і справедливість відносин між людьми, це є фактично гармонізація відносин між націями, а одночасно це є рівність і справед-

УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО В МАДРИДІ

6 січня в Мадриді у великій залі Колледжа Апостола Сантьяло, резиденції 28 українців студентів відбулось святкування українського Різдва.

На святі були присутні; керівники „Обра Катомка“ представники дипломатичного Корпусу, п. о. Мурільо, що перебував в Західній Україні до війни, голова грузинської еміграції князь Вагратіон, кінорежисер Евген Деслав, коло якого групується українська еміграція в Іспанії, всі українські студенти та преставники студентів еспанських, креотських, грузинських, словацьких, польських та румунських.

Свято відкрив гарною промовою на еспанській мові голова студенської громади п. Листок, присутних було коло 80 чоловік. На улаштування свята були використані пакунки, надіслані українською еміграцією в Аргентині.

В розмові, що відбулась під час прийняття голова „Обра Катомка“ повідомив п. Деслава, що „Обра“ дасть стипендії ще 12 українським студентам, так що загальне число буде 40, і на початку слідуючого шкільного року відкриє власний український колледж в Манджурії.

Е. Дес

ливість внутрі національних відносин між окремими людьми, як складників нації. Це є фактично „свобода народів і людини“ прогресивно-конструктивний найвищий ідеал до якого прагне все людство світу і за який веде сьогодні боротьбу Україна. Конкретним виявом цього ідеалу в українському розумінні для українців є Українська Самостійна Соборна Держава. Звідця, як бачимо і витікає конечна необхідність революційно-визвольної боротьби України за свою національну суверенну державу, це бо волю і національне власне життя української нації. Згідно марксо-ленінської теорією інтернаціоналізму, большевицькі теоретики приписують появу нації на арені життя добі капіталізму, як вищий стадії розвитку соціально-економічних відносин людства.

В ім'я своїх божевільних, утопічних кабінетно надуманих теорій марксисти намагаються і прагнуть опанувати всім людством, „урятувати світ від капіталізму“, а засобами цього „урятвування“ якраз для них є поневолення націй, цебто імперіалізм. Не має сумніву що комунізм як реакційна система соціальних взаємовідносин мусять бути знищені.

(Докінчання в слід. числі.)

ЗА СПІЛЬНИЙ ФРОНТ

(Поміщуємо в перекладі на укр. мову, листа від Хорвата, який отримала Ред. „У. К.“)

Шановний Редакторе!

Я читав Вашу цінну газету „Український Клич“ і бачу яку героїську боротьбу веде Ваш Укр. нарід за свою свободу. Ваша Революційна УПА, доказує чого бажає Ваш нарід, Вона веде боротьбу Істину проти тиранії і тому УПА є світлом і надією поневолених народів які стогнуть під більшовицьким ярмом. І ми Хорвати підтримуємо боротьбу УПА і приєднуємося до неї, бо тільки при її помочі ми зможемо боротьби злі сили. Нам потрібно щоб і тут український і хорватський народи так само об'єдналися як наші борці на Рідних Землях в спільній боротьбі. Прошу Вас, щоб Ви в своїм цінним часописі надрукували одну статтю про хорватський нарід, щоб український нарід бачив горе хорватів, яких недоля як і українців є однакова. Зближення наших народів, буде загальною користею для обох народів.

Щиро здоровлю і витаю Вас кличем: Свобода народам і людині!

Іван Подгорски

РЕД. Як знаємо з недавніх вісток, то деякі відділи УПА справді пробіли до Хорватії, де на спілку з хорватськими повстанцями „Крижарами“ ведуть боротьбу проти тетору червоного вислужника Тита. Спільна боротьба і однакова ціль, єднає наш український нарід з поневоленими народами, а тим самим і хорватським. Щира співпраця між поневоленими народами, кріпшає і на чужині, і зовсім поділяємо думки шан. автора що нам треба затійснювати дружбу, пізнавати себе на взаєм і зєднувати наші сили до боротьби за остаточної перемоги гасла: Свобода народам і людині.

З браку місця не маємо зараз змоги присвятити ширшої статті справам хорватського народу, однак в пізнішому часі будемо старались подати нашим читачам блищі дані про Хорватів і їх боротьбу за Державу. Визвольна боротьба хорватського народу, належить до найбільш жертвенної і героїської боротьби народу, якому не хотять признати прав на власну державу, який однак вперто змагає до здобуття вільної Хорватії.

В існуючих політичних обставинах, дружня співпраця народів Східної і Середньої Європи за визволення з під диктатури Кремлю є рівночасно основою мирного життя і співпраці майбутніх вільних всіх держав Європи. Зокрема тут на чужині як український так і інші народи повинні знайти спільну мову у пресі, пропаганді, на Більших відчитках, конференціях і т. д. щоб тим зєднати наші сили в спільній боротьбі з імперіалістичними диктаторами і власними зусиллями творити світ вільних народів.

Б. Тирса. ЧОМУ КРУТИ?

В історії укр. Виз. Змаг., Крути — це світлі Чини Духової зрілості української молоді, це героїський приклад молодого укр. покоління яке жертвами життя і крові доказало що укр. держава здобувалася тільки боротьбою.

Скільки разів завдаємо собі питання: Чому Крути? Чому в так грізний час, коли червоний молох загрозив заняттям Києва — на рятунку столиці укр. нарід кинув тільки 300 юнаків? Чому крім кількох гайдамацьких загонів, не взяли участі в боротьбі під Крутами маси українського воляцтва? Ще так недавно на військових з'їздах делегати укр. воляцтва, в імені майже 3 міль. воляків, заявляли готові штиками боронити незалежності українського народу. Щойно кілька днів тому в Золотоверхому пролунали слова IV Універсалу, нісся побідний гімн: «Вже воскресла Україна... А кілька днів пізніше, 29 січня приходить Крути...»

Шукаючи відповіді на ті питання не можна поминути надотягнень які проявила Центральна Рада, тогочасна соціалістична верхівка яка творила її склад, не виправдала себе «Холодний розум» яким ще і досі чваняться деякі наші політики, оказався не тільки «холодним» але і мертвим. Наївна віра в співпрацю з російськими соціалістами, оказалась погубною, брак віри в власну спроможність, в силу і зрілість свого народу був причиною що, Вілюну укр. Республіку Цен. Р. проголосила не І-шим, але аж IV-тим Універсалом, тоді коли російські соціалісти пішли в кут, а «демократичний червоний пролетаріат» не хотів й розмовляти з «буржуазною» Укр. Цен. Радою. Щойно тоді Центральна Рада проголошує IV Універсал. Але це було дещо за пізно, революційний запал який був в початку охопив народні маси і укр. воляцтво — остиг, нерішучість Цен. Ради причинилась до деморалізації в массах і серед воляцтва. Легковаженість творення укр. Армії (соціалісти говорили що з братньою Росією війни не хотять провадити), а поширювання комуністичних гасел скоро показали свої наслідки. — І треба було щойно Крут, треба було смерті 300 юнаків-студентів, щоб знова збудити укр. нарід з байдужності і покликати Його до збройного спротиву. Честь Нації, була врятована смертю горстки молодих юнаків, які не чули ще гуку гармат, не нюхали пороху, не дивились смерті в вічі але відчули що їх жертви потребують Нація і пішли щоб загорнути шлях диким ордам Муравіова. Крути започаткували безкомпромісову збройну боротьбу, стали пограничним стовпом між квалістю, жебраниям Воли, браком віри в власні сили — а збройною боротьбою за вільну Державу. Наслідки Крут остали, вони започаткували посилення процесу Духово-революційного розвитку в укр. народі, що є втіленням сьогодні-

Федір Одрач.

ПРОГИБОЛЬШЕВИЦЬКІЙ БЛЮК І УКРАЇНСЬКА КОНЦЕПЦІЯ

Дещо з минулих воєнних років.

Вже тепер багато кому в світі є відомо, що 2-га світова війна в своїх наслідках принесла цілком не такий уклад міжнародних сил і стосунків, як передбачувалося на Заході. Ідеали демократії, чотири свободи Рузвельта, Атлантийська хартія, все те, що було протиставленням гітлеризмові в поході, з хвилиною, як замовкли гармати, втрапило будь яке значення. Інакше воно й не могло бути. Тим разом, що так скажемо, історія захотіла зажартувати з людства, допускаючи «можливість» погодити дві протилежні ідеології — східно-комуністичну з західно-демократичною. Цей безприкладний абсурд вже найшов собі місце на сторінці книги віків під заголовком «Англо-американська демократія в союзі з советською демократією в боротьбі проти фашизму і гітлеризму». Всім нам є відома ця союзна акція проти гітлеризму впродовж всієї минулої війни. Необмежений диктатор Йосип Сталін, з товарища, раптом перероджується в генералісімуса, а його партійний олімп проголосив свою «необстену страну» демократичною. Словом в роки воєної скрути, співав він демократичну пісню в унісон своїх західних союзників. І західний світ не тільки сприймав це за добру монету, але й радів з цього, в свою чергу оповідаючи легенди про «перероджену» Росію. Дивно було чути з уст західних поважних політиків визнання як пост фактум советської демократії. Оп'яніння західних союзників в наяві «демократичного» нектару, дійшло свого апогею особливо після

шніх Змагань за Незалежність. І Вони покінчилися фізичною перемогою червоних орд над молодією Українською Державою. Колиб не Крути, не було Базару, колиб замість 300 юнаків-студентів, 3 міль. укр. армія загордила шлях червоним, тоді Крути булиб Конотопом і закріплення проголошеної IV Універсалу Укр. Нар. Республіки, булоб завершено.

Однак пізнаємо помилки не на те щоб критикувати минуле, а на те щоб уникнути їх на будуче. Боротьба укр. народу триває даліше. Дух Крутянців не переможевий, Він покликав до життя і Чинів героїську УПА, Він стоїть на сторожі Ідеї Нації.

Але Крути не сміють більше повторитися, за українську державу мусить повстати весь укр. нарід і це зрозуміли сьогодні народні маси в Краю об'єднуючись довкола Проводу Воюючої України, прямують до ясно означеної Меті.

В 30-ту Річницю Крут, клонимо голови перед тінями Велитих Духа і прирікаємо докінчити їх велике Діло. Ми кличемо: досить Полтав. Крутів. Базарів — ми хочемо світлий Днів Побіди хочемо Конотопів!

ліквідації комінтерну (1943,р.) і покликання до життя російської православної церкви. І саме в той час надій і ясних перспектив, українська політична думка стояла в явній суперечності в стосунку до «переродженої» Росії і можливості співпраці з нею західного демократичного світу. Українська політична думка протягом усієї війни була на становищі; що як не можна погодити вогонь з водою, так не дасться довести до співпрці російського тоталізму з західними демократіями. Революційна Україна вказувала тоді, що в устах кремлівських вождів, слова, як «демократія», «свобода» і т.п., це ніщо інше, як підступний цинічний глум над свободою і демократією. Як протиставлення цьому нещасливому альянсу, Україна видигнула концепцію свободи і державної незалежності всіх поневолених большевизмом народів, що стисліше малобзначити — кінець російській червоній імперії. Але, в добу велетенських змагів, кризисних фронтоних дій між двома імперіями (Росією і Німеччиною), голосу революційної України не хотів слухати західний світ. Трагічні слова правди і перестороги перед навалюю большевицьких орд — не находило все це зрозуміння не тільки у віддалених великодержавках Англії і Америки, але не брали цього поважно і наші найближчі сусіди. Дознавши жорстокого утиску з боку німців, поляки здебільшою орієнтувалися на противника Німеччини, Чехо-Словацчина і Югославія з нетерпінням чекали на прихід червоної армії. Мадярщина, Румунія і Болгарія були втянені в орбіту гітлерівської політики, яка їм давала чимало вигод і територіяльних здобутків (т. зв. Трансїстрія, Закарпатська Україна, Добруджа). Зрозуміло, в такому комплексі політичних відносин і орієнтацій, було незвичайно трудно зацікавити так одних як і других ідеєю боротьби на два фронти — проти німців і большевиків. Бо інші народи не були в такій мірі загрожені обусічним імперіалістичним мечем як Україна, тому й її концепція боротьби проти тих двох імперіалізмів за волю погноблених большевизмом і Німеччиною народів, залишилася майже відізолювана від зовнішнього світу. Роля діючої революційної концепції ограничувалася тільки спільним фронтом боротьби підсоветських народів проти Росії. Коли української визвольної концепції не могли, чи не хотіли розуміти поляки, чехи і югославці, добре її розуміли і одобрявали народи Кавказу, Середньої Азії, Білорусі і Прибалтики. Нічого дивного, що увесь татар запеклої, протибольшевицької, чи проти німцької боротьби в час війни сплыв на плечах українського народу, як найбільш ініціативного і

динамічного під революційним оглядом. Український нарід перший вилонює зі своїх кадр 1942 - 43 рр.) Українську Повстанчу Армію (УПА) яка, помімо несприятливих воєнних обставин, дуже швидко розростається у всеукраїнську збройну силу. Хоч УПА і її політичний провід ОУН перш за все стояли на площині боротьби за незалежну соборну Україну, проте сама ідея була політичним позитивним виявом і для інших погноблених Росією народів. Пружність боротьби УПА проти одних і других окупантів, давала поштовх до збройної дії проти большевиків і німців, кавказьким народам, Прибалтиці і Білорусі. Треба було побувати в згаданих роках на українських землях щоб побачити, як грузини, азербейджанці, чи вірмени, білоруси чи литовці що перебували тоді в Україні, як вони масово втікали в ліс, де дознавали підтримку і захист з боку оперуючих частин УПА. Але, з другого боку, ця революційна боротьба не найшла свого відгуку на Заході. Західний світ бачив тоді тільки одне зло в подобі Гітлера, натомість замикав очі на не менш грізну диктаторську потвору, в особі Сталіна. Ближші ж сусіди України, як чехи, називали тоді українців бунтарями, зрадниками «братнього» російського народу. На ці напасти українці відповідали: Почекайте, влізнає колись тих «словянських братів». Що ці слова були пророчі і що так чехи як і інші влізнали вже тепер тих «визволителів братів», зайво доказувати. В тому часі на передодні розвалу Німеччини, сусіди України виявили себе не дозрілими в розумінні істоти большевицької політики. Та незрілість і негативне ставлення до українського революційного руху, до певної міри полегшило большевикам опанувати країни Дунайського басейну. З другого ж боку, становище Англії і Америки в стосунку до підсоветських народів, позначилося байдужністю, що дало Росії підбадьоруючої заохоти до нищення визвольного руху у внутрі країни. В таких обставинах несприятливої конюнктури, повної байдужості так до УПА, як і до української визвольної концепції взагалі зовнішнього світу, не мислимо було дійти до переможного кінця. Підтримка західними демократичними союзниками тоталітарної Москви в час війни, що в результаті дало їй перемогу, привела до повної негатиї ідеалів, в імя яких ведено цю війну. Для поневолених Москвою народів, мід Атлантийської хартії і чотири свободи Рузвельта, становлять тепер щось в роді невдалої казочки. Підсоветські народи на чолі з Україною, боролися під час війни з надією на своє визволення, чекали на правопорядок і краще майбутнє, а отримали ще більше закабалення, ще жорстокішу тиранію, якої не бачив світ в своїй історії.

(Дальше буде.)

Сотник УПА С. Т.

В БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ

(ПРОДОВЖЕННЯ)

22. V. 46 р. зловлено вперничного хворого сикавудиста-розвідчика, який признався, що мав постійне завдання заражувати потюрмах арештованих дівчат. Він діяв по таких тюрмах: Рудки, Комарно, Медичині, Постомитні, Щирець, Миколаїв. Подібне завдання мав виконувати теж по українських селах.

Щоб вигнати нас з лісів почали більшовики випалювати цілі лісові комплекси. На поротязі 46 р. спалили, чорний ліс біля Станислава, Радехівщині, Брідичині, спалили великий Пунамський ліс на Волні. В 47 р. випалили багато гушадників на Лемківщині. Не дивляться на те, що лісів брак на Україні, що ліси становлять поважні доходи для держави, вони їх випалюють, щоб тільки витиснути нас з лісів.

Рівнож дуже жорстоко знущаються над полоненими стр. УПА. Наш срілець з засади полопу не визнає. Він, бачучи безвихідну ситуацію, стріляє себе, чи розриває гранатою, щоб тільки не попасти живим в руки ворога. Це є зумовлене високою-моральною вартістю нашого вояка який завжди був і є вірний наказам свого командувача та уряду.

Однак бувають часом такі, випадки де людина не може покінчити зі собою і попадає в полон. Що з такою особою, чи кількома вояками роблять? Вперше переводять поціціній допити, намагаються здобути дані про наші місця постів, кривівки, технічні осередки, магазини зброї, харчів, шпиталі і т. д. Коли стрілець придержується вірності зложеній присязі не зраджує таємниця, тоді більшовицькі кати починають його прилюдно катувати. Зганяють силою людей, привозять автотранспорту дану жертву і на платформі починають катувати. Розбирають до нага, вирізують тризуб на чолі, на плечах, відрізують ніс, вуха, полові органи, виколують очі, колять тіло багнетами. Вкінці змасакроване в варварський спосіб тіло людини звязують колючим дротом, привязують коневі до хвоста — тягають поміж товпу та вулицями даної місцевості. Опісля викидають на смітник, забороняючи похоронити. Щоб хтось з населення не вярвав тіла нічого, держать варту, або навіть потраплять підмінувати трупа, щоб міна в цей спосіб знищива тих, які віддають стрільцьві-революціонерів останню прислугу. Тіла наших друзів звичайно виставляють на прилюдний показ, зовсім нагих, хотия лежать вони в прилюдних місцях.

Можети уявити собі як чується наші жінки, бо мужики дуже мало, зігнані силою на такі вилоніща. При тому багато людей умліває, а навіть божесподіє. Часом родина мусить дивитись на

муку своєїго динна, дочки або блищого чи дальшого кривного. Здається, що перші християни, мучені Нероном, спаловані, не пережили тих мук і звірств, чого зараз доконують більшовики над нашими борцями. Але світ мовчить на це, хотия це є дійсність і незаперечним фактом.

Ось кілька конкретних фактів: 30. I. 46. р. в с. Піддечери (р-н Станиславів) на господарство Воляник Марії напали більшовики та знайшли кривку, де були друзі Вуйко і Юрко. Оба повстанці попищили все біля себе, спалили літературу, а опісля пострілялись. Тіла побитих приволокли під сельраду і на груди обох прободли цвяхами табличці з написом „Смерть бандерівським бандитам“.

31. I. 47. р. привязали коневі до хвоста звязані колючим дротом тіла піддільників, попередньо помордованих, Луцишина Михайла і Ткачука Дмитра і тягали по селі Піддечері. Вкінці тіла залишили під сельрадою де пролежали вони через 4 дні під вартою.

В с. Олешів р-н Товмач, НКВД привязало коневі до хвоста трупи друга Зеленого та волочили по селі. Труп пролежав через цілий тиждень, не похоронений. То саме зробили з тілом друзів Корнійника і Макаренка в селі Стриганці. Тисеменицького р-ну, Станиславівської обл.

В січні 46 р. в с. Сеньків р-н Лопатин, Львівської обл., більшовики замордували 5 невинних людей. Змасакриванах трупів виставили на роздоріжжя на прилюдний показ.

4. I. 46 р. в с. Слобідка р-н Корців, Станиславівська обл., у бою з більшовиками вилли друзі Гятива, Підкова, Палій. Вбитих кинули на гостинці біля села Слобідка, а пізніше біля села Хлібичин. Коло трупів держали стійки. Трупи були такпоколені, щоб фірми переїжджали і тратували по них.

17. II. 46 р. в с. Космач р-н Яблонів, Станиславська обл., на присілку Медвежа у селянина Верцабьяка Мих. НКВД знайшло порожню кривку. Його почали страшно бити, щоб він признався, хто сидів у цій кривці. Мимо страцних мук селянин ні в чому не признався, хоча у цей час у нього на господарстві була ще друга кривка, де якраз перебував оден повстанець. Розлючені більшовики взяли його в ліс, повісили за руки на смерику та запалили під ним вагру. Він і далі ні в чому не признався, аж доки серед страшних мук не помер. Впродовж двох годин його страшний крик було чути аж до села, куда також вітер доносив запах наленого людського мяса.

В березні 46 р. біля села Тура Вел. (р-н Долина) в бою з більшовиками вилли 4-ри стрільці УПА з від. к-ра С. трупи їх, си-

каведівські опричники довісили на гаках за бороди на придорожних стовпах, де висіли вони кілька днів. Опісля відвели їх на околицю, забороняючи похоронити. Так само зробили з трупом піддільника д. Оresta в селі Белеві і з трупом д. Грізного в с. Слобода Долинська. Вбитому в Кадобинському лісі (р-н Долина) сот. УПА д. Морякові відтілили голову, наділи її на патик і так понесли в с. Завадки, де кинули її в болото.

20. IV. 46 р. підчас облоги на лісі біля с. Пилипи р-н Коломиш більшовицькі вбили в бою 3 стр. УПА. Вбитих притягнули в с. Іспас, поукладали їх під хатою, покладали в уста запалені сигароски та стріляли до них, як до тарч.

В квітні 46 р. НКВД принесло трупи українського повстанця до дїтбулу в с. Букова, р-н Старий Сажбір. Вони використали його як „науковий посібник“ для мітінгу з дітьми, на якому дітей учили „Бачети діте, це Бандера, який мав напаста на ваш будинок і всіх вас вірзизати“. Втакий спосіб, найіділїший, сталінські окупанти знущаються над душами української дітвори, намагаючись творити кадри новітніх звірських яничарів.

31. III. 46 р. в с. Оплицько р-н Лопатин, Львівської обл. банда НКВД напала на родину Токарських і Панчуків. В обидвох випадках вимордували всіх членів родини та пограбували все майно. В род. Токарських замордували господаря літ 58, жинку літ 53, дві доньки, одна років 20, друга 17. В род. Панчуків замордовано: господаря років 45, господиня 43, двоє дітей у віці в д 4-8 літ.

23. V. 46 р. в с. Добряви р-н Щирець енкавудівська провокатишна боївка напала нічю на місцевого святищенка о. Ширбу Леоніда. Злочинці виважили двері, родину святищенка загалі до льоха, а його самого ростріляли. Покійний не хотів перейти на „православя“.

Я підкреслюю свої виводи для того бо знаю, що є люди, які не вірять в наше існування й боротьбу. Таких вислав-би я в терен переконатись і покоштувати більшовицької дійсності, або принайменше перебути одну облогу. Життя дуже важке, але і в такій дійсності ми живемо, дісмо і маємо успіхи. Закидують (деки) що ми вели й ведмо боротьбу для боротьби, що шкода, мовляв, всіх тих жертв. Що люди падають, це факт, бо інакше не можливо. Але знаємо, що в рр. 1932 і 1933 у нас не було збройної боротьби, а на східних землях померли з голоду около 7 міль. українців! А скільки вислано в Сибір! В 46 р. голод на Україні був подібний, але тільки завдяки зброї, якою розбивали наші відділи УПА магазини й роздавали селянам-колгоспникам, врятовую життя багатьом нашим бра-

там зі східних областей України Рівнож завдяки великій жертвенності західних українців, дано велику допомогу голодуючим. Більші частки зразя не тільки виступають проти нашого революційного руху, але теж проти загалу цілого українського населення. Вони стремлять до фізичного знищення нашого народу. В червні 47 р. понас нам до рук розвідчик НКВД, висланий з Києва проти нас на Лемківщину. Він мав 7 літ шингузької школи. Коли питали його, чому був голод на Україні, то він відповів так: „Як нас інформовано, голод на Україні повстав тому, щоби позбутися революційних настроїв серед українського суспільства“.

Жертви в більшовицькому „раї“ завжди були й будуть доті, поки ця язна напуватим. Тільки тому, що боротьбою в Краю кермує УГВР, який все підпорядковує, що крім ОУН ніяк Пров. Степана Бандери немає там більше жадних політичних партій, кидують на нас камінями, обвинувачують і не вірять в наше існування. Доперна треба було нас, живих свідків, щоб переконатися не вірних. Чому так? Насуваються думки що це провокативна ворожа робота. Потішас нас одне, що в Краю напуч єдиність і консолидація. Там нікто не діляться на партії, нікто не свариться. Як інтелігенція так селяни й робітники ідуть разом під Проводом УГВР і боряться не за партії, програми чи людей, а тільки за Самостійну Україну. Поруч себе стаують українці зі східних областей і західних. Разом боряться в єдиній УПАрмії, не діляться, не сваряться, а змагають то одного. Я доперва побачив тут ті різниці між нашими українцями, бо в Краю їх немає. Разом з нами прибули теж старшини зі східних областей України і стрільці, які перед тим служили в ЧА., а опісля перейшли до УПА.

(Дальше буде)

ОГОЛОШЕННЯ

Увага! Новляк
Появився друком цілава товариська за ба в а

Ф Л Р Т

В українській і англійській мовах Двомовний уклад речень вможливить зававу в мішанюму товаристві та допоможе в науці англійської мови. Ціна 2 ш., пошта 3п. Відпродувачим опуст Замовляти виключно на адресу: MULHINGUA PRESS 1 b, Frederck Mews, Kinnerton Str London S. W. 1.

Повідомяємо що в В-ві „Основа“ можна набути знова книженний календарець „УКРАЇНСЬКОЇ ТРИБУНИ“ на 1948 р.

Ціна враз з пересилкою: 1.6.

ШУКАЮ брата Григорія ДРІЧЕВІЧА. Моя адреса: Дрїчевич Тимко, Amfield Park, Haddington Scotland.

Молодий прїстїпний емігрант (українець) літ 26, наявня дистанция з молодію дївичною до літ 25. Літї матримоніальна. Лістї писати на адресу: Mychajlo Jarozy, H.W.A.E.C Hostel (E.V.W.S.), Hemingford Park, ABBOTS HUNTS.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛІЧ“

Тажневий українця у Вел. Британії
Редяге: Конєгія. Видас: Видвннїцтво ОСНОВА.

Умова передплати: На рік — 1 фунт й 2 шилінги;
на пів року — 11 шилінгів,
на три місяці — 6 шилінгів,
Подіюоче число — 6 пенсів.

Щяжик оголошення: 1 шиль на одну шпальту 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрїбні оголошення й манкування — 3 пенси за слово

Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD., 25a, All Saints Road, London, W.11.